

Док Хрватска лицемерно слави Дан антифашистичке борбе, у Србији је учињен још један корак у демонизацији антифашистичке борбе и партизанског покрета, а зарад добијања датума за преговоре са ЕУ, још једном су глупаво и кратковидо растресене ионако климаве основе савремене српске државе, само ради већ суманутог „напретка“ ка ЕУ и задовољавања интереса и услова суседне Мађарске. Скупштина Србије усвојила је, наиме, Декларацију о осуди аката против цивилног мађарског становништва у Војводини, почињених од 1944. до 1945, што је оправдано ослобађањем од колективне одговорности и жељом да се пружи „морална сатисфакција у интересу развоја духа толеранције и међусобног уважавања“.

Иако је Декларација већ наишла на бројне аргументоване критике и осуде јавности, председник Николић је затим у Требињу најавио да ће ускоро са мађарским председником открити два споменика на територији Војводине, један Србима које су побили Мађари а други, како је рекао, Мађарима које су побили Срби. Заједничким поклоњењем два председника било би затим извршено помирење два народа, чиме би почела нова ера добросуседства и узајамног поштовања, све у циљу нове, подразумева се европске будућности. Тако бар мисли Николић, као што је мислио и његов претходник Борис Тадић, али, историја је ипак исувише озбиљна наука да би се препустила умишљеним историјским величинама и дилетантима са сеоским схватањем света и политике. Она ће једног дана свакако дати свој суд и о овом покушају њеног силовања, док ће будућност такође показати колико су искривљавање историјских истина и вештачко помирење заиста допринели миру, а колико новим сукобима и новим трагедијама.

Декларација као трговина жртвама

Пише: Младен Ђорђевић
недеља, 23 јун 2013 10:29

